конфронтація, прагнення до компромісів – єдино вірний шлях подолання виникаючих конфліктів, створення розуміючого суспільства.

***Л І Т Е Р А Т У Р А :***


1. *Дарендорф Р.* Современный социальный конфликт. – М., 1999. – С. 89.
2. *Глухова А. В.* Политические конфликты: основания, типология, динамика (теоретико-методологический анализ). – М., 2000. – С. 70.
3. *Кузьмин В. П.* Компромисс как метод выхода из политического кризиса // Держава і право : збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. Випуск 28. – К. : Інститут держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, 2005. – С. 614.



***Радченко Л.***
***Національний педагогічний університет***
***імені М. П. Драгоманова***
***(м. Київ)***


## ПОЛІТИЧНІ ЗМІНИ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

Однією з центральних категорій політичної науки є політичний процес. Він виступає як динамічні зрушення суспільно, індивідуального, групового стану, що відбуваються під впливом зовнішніх чи внутрішніх чинників та мають здатність повторюватися у часі і просторі. Політичний процес віддзеркалює динаміку політичного життя й реально існуючих політичних подій та явищ [2, с. 153-154].

Однією із основних характеристик політичного процесу є політичні зміни. Політичні зміни являють собою специфічний тип соціальних змін, пов'язаний перш за все із перетворенням у механізмі владного регулювання суспільства. Процеси якісних перетворень суспільних структур, системних основ, державних стратегій, векторів розвитку окремих сфер життєдіяльності соціуму, метою яких є оновлення, якісно новий стан, ліквідація існуючого, закріплення інновацій чи адаптація системи до нових умов називають політичними змінами. До цієї категорії належать революційні зрушення, економічне реформування, модернізація політичної системи, соціокультурні трансформації тощо. Моделювання цих процесів може мати вигляд циклічних функцій, дискретних станів, хвильового розвитку, від частих біфуркацій них до хаотично розкиданих точок на площині. Усе це вказує на процеси нерівновісного розвитку системи, на мінливість показників усіх суспільних процесів та складність їх прогнозування.

Політичні зміни можуть відбуватися шляхом пристосування системи або шляхом зміни однієї системи, нездатної зберегти себе. Оскільки не існує незмінних, тобто повністю статичних політичних систем, політичні зміни відбуваються постійно. Крім того, стабільність політичної системи зовсім не означає відсутність змін у ній. А,

навпаки, стійкість – це характеристика системної здатності постійно адаптуватися до внутрішніх і зовнішніх викликів [4, с. 151].

Беззаперечним є той факт, що в українському суспільстві настав час кардинальних політичних змін. Оскільки монополізація і централізація державної влади і в центрі, і на місцях, порушення розподілу влади, перетворення всіх гілок влади, крім президентської вертикалі на її формальний придаток, перетворення держави на корупційну машину та інші причини привели до делегітимації державної влади та її гілок, масового політичного відчуження та масових політичних протестів [1, с. 10].

Політичним змінам повинні передувати з'ясування державної стратегії, першочергових завдань, ідеологічних механізмів, трансформаційних ресурсів, кінцевої моделі, заради якої розпочинають політичний процес. Політичним змінам притаманно: переоцінка існуючого стану та усвідомлення необхідних якісних змін; з'ясування мети, моделі та стратегії їх досягнення; демонтаж старого; консолідація на якісно новій основі одиниці, що трансформується (галузі, регіону, підприємства тощо).

Щоб політичні зміни мали доцільний результат, рівень невпорядкованості не повинен перетворюватися на хаос, інакше зміни втрачають сенс і трансформуються на загрозливий процес.

***Л І Т Е Р А Т У Р А :***


1. *Бабкіна О. В.* Демократична політика як імператив сучасного глобального розвитку / Політика і духовність в умовах глобальних викликів. Політичні науки та методика викладання соціально-гуманітарних дисциплін. Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 22. / О. В. Бабкіна. – К. : Видавництво НПУ імені М. П. Драгоманова, 2014. – С. 8-15.
2. *Бебик В. М.* Базові засади політології: історія, теорія, методологія, практика : [монографія] / В. М. Бебик. – К. : МАУП, 2000. – 384 с.
3. *Зубков С. А., Панов А. И.* Политическое развитие и его движущие силы в современном обществе : учеб. пособ. / С. А. Зубков, А. И. Панов. – М. : МИИТ, 2000. – 164 с.
4. *Карадже Т. В.* Политическая философия / Т. В. Карадже. – М. : Мысль, 2007. – 512 с.
5. *Хантингтон С.* Будущее демократического процесса: от экспансии до консолидации / С. Хантингтон // Мировая экономика и международные отношения – 1995. – № 6. – С. 88.



***Чижова О.***
***Національний педагогічний університет***
***імені М. П. Драгоманова***
***(м. Київ)***


## РЕВОЛЮЦІЯ, МОЛОДЬ, ПРАГМАТИЗМ

Той факт, що сьогодні в Україні революція відбулася, говорить про те, що український народ прагне кращого життя.